

Sant Benet de Montserrat

El Monestir de Sant Benet de Montserrat és una abadia de monges Benedictines, creada canònicament l'any 1952 com a fusió de les comunitats de *Santa Clara* de Barcelona (fundada el 1236) i de *Sant Benet* de Mataró (fundada el 1881).

Durant la guerra civil de 1936 a 1939 es va cremar bona part de l'edifici del monestir de *Sant Benet* a Mataró, i davant la dificultat per reconstruir-lo, es van establir a *Santa Cecília de Montserrat*, propietat dels monjos de Montserrat, acollides per l'abat Marcet.

Mentrestant des de 1939 a 1952, la comunitat de *Sant Antoni i Santa Clara* va viure provisionalment en diversos llocs, fins a la unió amb les monges procedents de Mataró que estaven a *Santa Cecília de Montserrat*. El 13 de maig de 1952 les dues comunitats optaren per la fusió i la creació del nou monestir de *Sant Benet de Montserrat*.

Visqueren al monestir de *Santa Cecília de Montserrat* fins el 1954, mentre s'adaptava i ampliava l'edifici de l'antic *Hotel Marcet*, que passaria a ser el nou monestir, prop de la *Colònia Puig*. El monestir es troba al damunt d'un terreny erm sobre un penya-segat que domina el camí de Monistrol de Montserrat.

El monestir és obra de l'arquitecte Lluís Bonet i Garí . L'església és un temple d'art contemporani on destaca un campanar neoromànic. L'església és de planta quadrada, coberta amb una estructura amb forma de prisma i bigues de formigó. El presbiteri està en un angle, orientat cap a la muntanya de Montserrat, que es pot contemplar mitjançant una gran finestra. L'interior és unitari i està articulat a partir del presbiteri i el mural muntanyenc amb el Crist. Els materials emprats van ser totxo, marbre, formigó, fusta i ceràmica. La successió de files d'obra de les parets sols es veu trencada per dues franges de formigó, que donen solidesa al conjunt. Una galeria cor configura un primer pis, d'ús i accés comunitari de les monges benedictines. Uns murals de ceràmica, fets per les monges, decoren algunes parets de l'església.